

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse ve věci

žalobce: **V. H.**, narozen „X“,
bytem „X“,

proti
žalovanému: **Okresní soud v Chomutově**,
sídlem Na Příkopech 663/29, 430 14 Chomutov,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce podal dne 10. 5. 2019 u zdejšího soudu žalobu, jíž se domáhal ochrany proti nečinnosti Okresního soudu v Chomutově při rozhodování o námitce podjatosti, kterou uplatnil dne 26. 2. 2019 ve věci sp. zn. 21 C 397/2014. V žalobě uvedl, že se uvedený soud s jeho námitkou v zákonné lhůtě jednoho měsíce nevypořádal, a to s odůvodněním, že nemá spis k dispozici.

Soud se nejprve zabýval otázkou, zda má pravomoc rozhodnout v předmětné věci, neboť absence pravomoci soudu je ze své povahy neodstranitelným nedostatkem podmínky řízení. V případě zjištění takové skutečnosti je soud povinen s žalobou naložit způsobem, který zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) předvídá, tedy ji podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítnout. Toto zákonné ustanovení soudu mimo jiné ukládá, aby návrh, resp. žalobu odmítl tehdy, jestliže nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Soudy ve správním soudnictví mají dle ust. § 4 odst. 1 písm. b) pravomoc rozhodovat o ochraně proti nečinnosti správního orgánu. Podle ust. § 79 odst. 1 s. ř. s. se ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Z právě uvedených ustanovení je zřejmé, že žalobou proti nečinnosti podanou v intencích soudního řádu správního se lze bránit toliko proti postupu správního orgánu. Dále proto musel soud posoudit, zda je žalovaný správním orgánem (k výkladu pojmu správní orgán viz ust. § 1 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů).

V projednávané věci je žalovaným Okresní soud v Chomutově, který dle tvrzení uvedených v žalobě vede řízení pod sp. zn. 21 C 397/2014, při němž se nevypořádal se

vznesenou námitkou podjatosti soudkyně. Z těchto okolností je nepochybné, že žalobce brojí proti postupu, resp. nečinnosti žalovaného, ke které mělo dojít v rámci občanského soudního řízení vedeného podle zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád. Žalovaný tudíž nevystupoval vůči žalobci v jím popsaném řízení v pozici správního orgánu, nýbrž jako orgán moci soudní.

Soud proto konstatuje, že v daném případě žalobce podal žalobu, o které nemají soudy ve správním soudnictví pravomoc rozhodovat, neboť svou žalobu na ochranu před nečinností nesměřoval proti správnímu orgánu, jak to předpokládá soudní řád správní ve výše citovaných ustanoveních. Tím není splněna jedna z podmínek řízení. Zároveň jde o nedostatek neodstranitelný, pro který nelze pokračovat v řízení.

S ohledem na skutečnost, že nedostatek pravomoci soudu nelze nikterak zhojit, je soud nucen konstatovat, že nebyla neplněna základní podmínka řízení. Žalobu tudíž podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

Výrok II. usnesení o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta. O případném vrácení soudního poplatku soud nerozhodoval, neboť dosud nebyl žalobcem uhrazen.

Pro úplnost soud směrem k žalobci poznamenává, že k ochraně proti průtahům v soudním řízení slouží institut návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle ust. § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů. Tímto postupem může účastník řízení dosáhnout toho, aby soudu, v jehož řízení jsou shledány průtahy v řízení, byla stanovena závazná lhůta, ve které musí požadovaný procesní úkon provést.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 11. června 2019

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu